

Cílem této práce je prozkoumat problematiku mýtu ve filosofii Jana Patočky. Tento myslitel se mýtem celoživotně, třebaže nikoli systematicky, zabýval a pojednával o něm v rozmanitých kontextech a z rozličných perspektiv. Tato práce chce představit vývoj Patočkova myšlení z tohoto hlediska v jeho kontinuitě i diskontinuitě, snaží se jeho celoživotní meditaci o tématu rekonstruovat a zároveň si klade otázku po funkci této meditace v rámci Patočkova myšlení jako celku a její koherenci. Jako jednotící střed Patočkovy filosofie předpokládá pohyb transcendence konečné bytosti a téma mýtu interpretuje ve vztahu k tomuto centru. Kromě snahy vystihnout, jakým způsobem Patočka rozvíjí dané téma, se práce zaměřuje i na problematické aspekty jeho myšlení. Docházíme k tomu, že Patočkovu pojetí trpí jistou nevyjasněností či kolísáním základních východisek a některými neproblematicky přijímanými předpoklady, které vedou k obtížně beze zbytku udržitelnému stanovisku. V závěru práce nastiňuje alternativní pojetí vztahu mýtu a transcendence konečné bytosti a namísto neproveditelného překonání mýtu nabízí možnost vědomého osvojení a odpovědné modifikace nezbytného narativního pozadí vši zkušenosti.